

DORMANOWSKI BOHDAN KAZIMIERZ (1908-1940)

Urodził się 9 października 1908 roku w Skokówku w ówczesnym powiecie koźmińskim, w rodzinie Mieczysława, dzierżawcy folwarku, należącego do Wandy z Dormanowskich Graeve, i Marii, córki Kazimierza Kutznera, adwokata w Ostrowie, od 1911 roku właścicielki majątku w Zbrudzewie w powiecie śremskim. W latach 1918-1920 uczęszczał do gimnazjum w Ostrowie (był członkiem Towarzystwa Tomasza Zana), a od 12 kwietnia 1920 roku do gimnazjum w Śremie. 27 maja 1927 roku uzyskał świadectwo dojrzałości. Absolwent Wydziału Prawno-Ekonomicznego, sekcji prawnej Uniwersytetu Poznańskiego (1934), magister praw. Od 22 grudnia 1934 roku był bezpłatnym aplikantem w okręgu Sądu Okręgowego w Poznaniu. 20 kwietnia 1938 roku złożył egzamin sędziowski przed komisją egzaminacyjną przy Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu z wynikiem dobry. Od 1 kwietnia 1938 roku do 31 marca 1939 roku pracował w Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu, 1 kwietnia 1939 roku został mianowany asesorem w Sądzie Grodzkim w Śremie. 5 listopada 1938 roku ożenił się z Zofią Steinówną, asystentką na Wydziale Prawno-Ekonomicznym Uniwersytetu Poznańskiego, córką Ignacego Steina, szefa Departamentu w Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Ministerstwa byłej Dzielnicy Pruskiej, od stycznia 1920 roku wicekuratora Okręgu Szkolnego Poznańskiego. W tym małżeństwie urodziła się córka Maria (ur. 12 grudnia 1939 roku). Rodzina mieszkała w Zbrudzewie.

Służbę wojskową odbył na dywizyjnym kursie podchorążych rezerwy piechoty w 57. pułku piechoty, ćwiczenia w rezerwie zaś trzykrotnie w 55. pułku piechoty. 1 stycznia 1936 roku otrzymał awans na podporucznika rezerwy piechoty i przydzielony został do 55. pułku piechoty. 31 sierpnia 1939 roku został zmobilizowany do swojego pułku i przeniesiony do ośrodka zapasowego 14. Dywizji Piechoty w Kutnie. W nieznanymi okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej w okolicach Kowla, gdzie 17 września widział go jego wuj – Witold Kutzner. Przetrzymywany był w obozie w Kozielsku, skąd do żony nadszedł list z 28 listopada 1939 roku i kartka pocztowa z 20 stycznia 1940 roku. Z obozu wywieziony został do UNKWD w Smoleńsku zgodnie z listą dyspozycyjną nr 040/3 i zastrzelony w lesie katyńskim. Podczas ekshumacji, prowadzonej wiosną 1943 roku przez komisję techniczną PCK, jego zwłoki wydobyto ze zbiorowego dołu, zidentyfikowano, oznaczono nr. (AM) 2631 i pochowano w czwartej bratniej mogile na nowo zbudowanym polskim cmentarzu wojennym. Przy zwłokach znaleziono list, 2 pocztówki i książeczkę oszczędnościową Pocztovej Kasy Oszczędności.

CAW Ap. 2715. – Amtliches Material s. 237; „Głos Śremski” 1990 nr 6 (fot.), nr 7/8 sprost.; J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, Warszawa 1991, s. 96; *Księga pochowanych żołnierzy*, Pruszków 1996, s. 98; *Katyń: dokumenty zbrodni*, T. 2, Warszawa 1998, s. 216-217; *Spis absolwentów Gimnazjum i Liceum im. gen. Józefa Wybickiego w Śremie: 1856-1998*, s. 7; *Katyń: księga cmentarna*, Warszawa 2000, s. 113 (fot.); Informacje córki, Marii Dormanowskiej z Warszawy; W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 46.